

POCHYLIĆ SIĘ (9) *vb pf*

się (5), się (4).

-chy- (8), -chi- (1).

o jasne.

inf pochylić się (1). \diamond *fut* 1 sg pochyłę się (1). \diamond 3 sg pochyli się (2). \diamond *praet* 1 sg m pochylił(e)m się (1). \diamond 3 sg m pochylił się (2). *f* pochyliła się (1). *n* pochyliło się (1).

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVII w. s.v. pochylić.

1. Przestać być wyprostowanym ku górze (8) :

a. Zgiąć się (4) : *thamże sie śmieie wybijaiącz/ gdy lewą rękę podniołl [...] tedy go drugi tatharzyn pod pachę olzczepem przebodł/ tak że on iuż za martwe z konia sie pochylił [defluxit] śpuściwży rękę. MiechGlab 12.*

Przen: Stracić nadzieję, załamać się (3) : *Poćiefzy się niezyczny/ iefli się pochyłę/ Lecż gdyżci Pánie wfam/ niechay się nie myłę/ Twym rátkiem GrabowSet H3v; Stałem się nędznym y pochyliłem się práwie do końca: przez cały dzień chodźilem śmutno. LatHar 162.*

Fraza: »[komu] się nos na doł pochyli« = ktoś popadnie w depresję, załamię się (1): *Rośprawyż wlytko pochwyly Gdyć się nos nadol pochyly. Bo choć nierad tedy muły O kogo się śmierć pokuły. RejKup f2.*

b. Odchylić się od pionu; nutare, pandare *Mącz* (4) : *Aedes nutant, Dóm sie pochylił. Mącz 255a; GostGosp 12; Ołtarze obnáżone: dzwonicá odártá/ Bárzo się pochyliłá/ łtoi nie podpárta. KlonWor 49.*

Zwrot: »pochylić się na stronę« (1): *Pandare, Vyść á pochilić sie ná łtronę yáko ściány názyt obciężone Mącz 275b.*

2. Ustąpić w walce, nie wytrzymawszy naporu nieprzyjaciela (o wojsku) (1) : *Iefli sie nieprzyiaćielkie woylko pochyliło/ tedy ci wlyżycy poltronni [lekkobrojni] gonili. BielSpr 14v.*

Synonimy: 1. nakłonić się, skłonić się; 2. cofnąć się, ustąpić.

Formacje współrdzenne cf CHYLIĆ SIĘ.

Cf **POCHYLENIE**